

EDITORIAL

No sabem si els elements anomenats "intel·lectuals" que a ciència i paciència dels catalans de Xile regeixen els destins de l'Agrupació Patriòtica Catalana, tenen un pla de treball o si algú d'ells, és capaç de formular concretament les seves doctrines polítiques.

Però som molts, els que no havent estat mai dirigents de la dita organització, podem proporcionar les dades suficients per a tenir una idea d'una cosa i l'altre, car com diu l'adagi, pels fets els coneixereu.

Un simple balanç, per ràpid que aquest sigui, ens donarà a conèixer que la suma d'errors ha estat desastrosa. Sobresurt clarament, el personalisme més inoportú, la manca absoluta de captement i el foll desig de continuar ocupant els llocs rectors de l'Agrupació.

Malhauradament, les organitzacions catalanes de Xile, són plenes de problemes previs. Aquests, amb llur anguniosa paralizació, impedeixen tot contacte amb la realitat, més enllà de la cleda o del petit grup. I és així, com la tasca resulta minimitzada i gairebé estèril.

Cal recordar, que la causa de la creació de l'Agrupació, va ésser una reacció violenta contra els fets esdevinguts a la nostra terra i també la cristallització del desig de fer des d'America estant, una labor útil.

Amb el cor a la mà i fent un seriós exàmen de consciència, s'ha de reconèixer que l'Agrupació o millor, alguns dels seus dirigents, no han sabut superar cap dels problemes previs a que abans feiem esment, ans al contrari els han centuplicat. Hi ha un fet simptomàtic: Ara fa un temps, almenys els catalans antifeixistes estavem ferriament units. Que passa avui? Molt senzill: Per obra i gràcia dels anomenats "intel·lectuals", les discrepàncies entre els catalans antifeixistes s'han fet manifestes com mai.

Davant d'aquest caos, com a mesura heròica per a poder salvar el que encara es pugui salvar, demanariem al Centre Català de Santiago que seguint el camí iniciat pel Centre Català de Valparaiso, es separés de l'Agrupació.

Demanar als dirigents de la dita Agrupació que acordessin la seva dissolució, seria una cosa lògica. Però qui està autoritzat a esperar una reacció normal d'aquests "apolítics" que han vingut a fer el seu aprenentatge polític a Santiago de Xile?

* * *

Les modes en política, són perilloses, sobretot quan no s'acompanyen del sentit del ridicol. Els anomenats "intel·lectuals", no han tingut en compte, que la política és l'art del possible, i que mentre sigui així, les exageracions mai no faran res de bo. I ací tenim els resultats: Combatuda, dividida, l'Agrupació Patriòtica, no ha resultat menys perjudicat el Centre Català.

Diumenge, prescindint de situacions intransigents, ben explicables però tanmateix injustificables, tots els catalans tenen el deure moral d'acudir al Centre, per a bandejar els callets i els xerraires que han convertit el Centre, en un lloc d'intrigues i rancúnies.

COLORAINES INDISCRETES

El papu

Els que remenen les cireres a l'Agrupació, aquests dies estan lliurats de ple a la campanya electoral.

Mai no hauriem cregut, que el desig de "sacrificar-se" per Catalunya fos tant absolut en certs candidats i els seus Agents electorals.

Aquests eleccions del dia 7, han estat preparades amb la mateixa cura que "La Lliga" va preparar les del 16 de febrer....

Hi ha, qui opina, que els articles del Sr. Trabal, formen part de la campanya electoral.

En tot cas, el senyor Margarit, es fa un tip de visitar socis, per a pregar-los que votin determinada candidatura:

—Si no ens apremem tots a l'entorn d'aquesta candidatura—afirma—, els comunistes envairan el Centre....

Senyor Margarit: Que no ho veu, que ja és massa gran per a dir aquestes bacinades!

Intransigència

Temps enrera, el "Centro Republicano Español", va demanar a l'Agrupació Patriòtica Catalana que es volgués adherir al document que els republicans espanyols enviaven al President de Xile per tal de que interposés la seva valuosa influencia en favor

de Largo Caballero i de Frederica Montseny.

En efecte, en aquells moments, aquests dos lluitadors anaven a ésser entregats a Franco.

L'Agrupació va discutir llargament, la procedència de recolzar tal petició i els que s'hi oposaven, van formular arguments, que resistim a anotar perquè hi ha coses que no es poden escriure.

Finalment, posat el cas a votació, va triomfar la tessi que salvava el prestigi de l'Agrupació.

Ara, que la comunicació a que feia referència l'acord del Consell de l'Agrupació, avui no ha estat cursada encara....

Moltes gracies!

Ja podem dir-ho: "Clar i Català" ha estat un exit. Abans de sortir l'edició al carrer, els pocs números que els nostres amics portaven a la butxaca, els hi eren arrabassats i passaven de mà en mà.

Quan l'edició fou repartida, els conspicus del Centre, gairebé ja havien llegit el número sencer, la qual cosa no era obstacle per a que el rellegissin integrament.

La nostra modèstia no ens ha d'impedir que fem constar que han estat innumerables les proves d'adhesió i afecte que hem rebut i de les quals ens enorgullem.

Moltes gracies amics!... Ja ho veuen: Fa més el que vol, que el que pot!

La sub-Republica de les lletres

Santiago Melendez, el conegut dibuixant i crític de pintura, camina pel carrer de Moneda. Troba a un dels nostres amics i li fa:

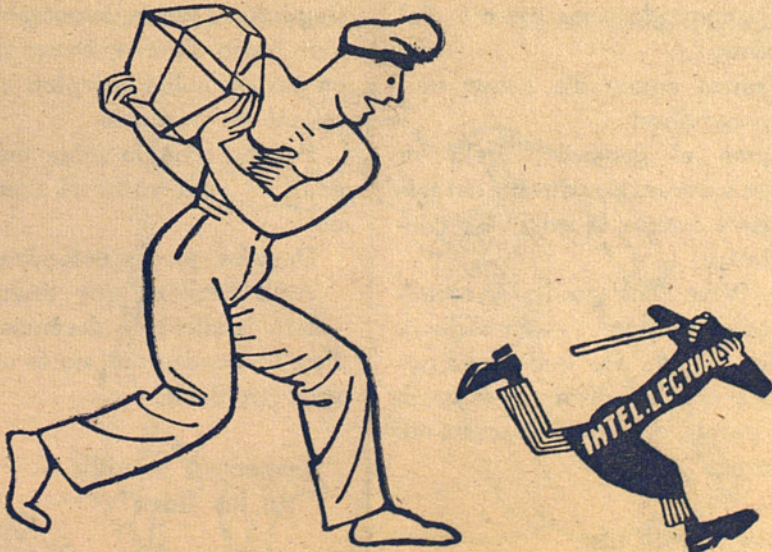
—Que diuen?... Ja ha sortit "Clar i català"?

La resposta és afirmativa. Aleshores Melendez, doctoral, estima:

—Ara si, que caura la república!

LLEGIU:

"CLAR I CATALA"

VISIO DEL 7 DE MARÇ